

Kościół Wniebowzięcia N. M. P

Współrzędne: Szerokość - 53.074763, Długość - 22.817681

Pierwszy, znany z dokumentów, być może parafialny kościół, najprawdopodobniej pw. św. Anny istniał już XV wieku.

W 1511 roku Mikołaj Radziwiłł jako wojewoda wileński ufundował i uposażył kościół pw. Wniebowzięcia N.M.P., oraz św. św. Katarzyny, Barbary, Doroty, Mikołaja i Marcina.

Sufragan łucki Stanisław Łoza w 1639 roku konsekrował zapewne kolejny kościół drewniany. Staraniem proboszcza Andrzeja Błockiego, kanonika łuckiego w 1671 roku nastąpiło odnowienie erekcji kościoła spowodowane obrabowaniem go w czasie wojen szwedzkich.

W 1798 położono fundamenty pod nowy kościół murowany z zapisu Orsettich. Budowa nie została jednak ukończona. W 1846 r. przeprowadzono generalny remont starego kościoła drewnianego.

Obecny kościół murowany **pw. Wniebowzięcia NMP** w stylu neoromańskim ukończono w 1887 staraniem ks. proboszcza A. Piekarskiego. W czasie ostatniej wojny w 1944 kościół został zniszczony w 90%. Do 1950 kościół został odbudowany (w nieco zmienionej formie) staraniem ks. proboszcza Pawła Gąsowskiego.

Kościół został odnowiony i przygotowany do konsekracji przez ks. proboszcza Stanisława Skarżyńskiego; konsekrowany 25 czerwca 1989 przez biskupa łomżyńskiego Juliusza Paetza.

W obrębie wpisanego do rejestru zabytków układu przestrzennego miasta, nr rej.: A-459 z 9.10.1991 znajduje się zespół kościoła parafialnego, nr rej.: A-354 z 11.03.1988r. W skład którego wchodzi:

Zabytkowy kościół p.w. Wniebowzięcia NMP, wzniesiony w latach 1870, 1946

- dzwonnica, 1880r.

- plebania, poczpocząrek XX stulecia

- dom parafialny, 1880r.

Kościół Wniebowzięcia N. M. P